

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov, om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3200.)

Til denne Behandling var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Hørdum, J. Jensen* (Kjøbenhavns 10de Valgkreds) og *Sabroe*:

Til § 1.

1) Første Stykke. Ordene: „Opretelse af en Alderdomsforsikring“ ændres til: „en videre Udvikling og Fuldstændiggørelse af den sociale Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning, herunder Spørgsmaalet om Forsikring mod Arbejdsløshed“.

2) Lovforslagets Titel ændres til:

Forslag til Lov

om

Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en videre Udvikling og Fuldstændiggørelse af den sociale Forsikrings- og Forsørgelseslovgivning.

Lovforslagets Paragraffer og de stilledes Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg skal tillade mig at anbefale det Ændringsforslag, der er stillet. Det behøver neppe nogen lang Motivering, idet det er enslydende med det Ændringsfor-

slag, som de samme Medlemmer stillede den 27. f. M. ved Behandlingen af Forslaget om Opfordringen til Regeringen om Nedsættelse af Kommissionen. Den Gang toge vi Ændringsforslaget tilbage, efter at det var blevet udtalt af Flertallets Ordfører med Tilslutning fra Ministeren, at man vilde tage det Spørgsmaal, som er udtrykt i Ændringsforslagene, med op til Behandling, og vi gik da ud fra, at det vilde være gaaet til paa den Maade, at efter at Opfordringen var kommen til Regeringen, vilde Regeringen have nedsat en Kommission. Imidlertid har Regeringen foretrukket, hvad vi ikke kunde have noget imod, at fremsætte et Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission, men da der, som jeg tillod mig at paavise ved 1ste Behandling af Sagen, ikke i det Lovforslag angaaende Kommissionens Øjemed er optaget noget, hverken om Arbejdsløshedsforsikring, ej heller om en Udvikling eller lignende af den bestaaende Alderdomsforsørgelseslov af 9. April 1891, saa have vi ment, at det var naturligt og rigtigt at give vort Ønske om, at disse Spørgsmaal tages med op under Kommissionens Forhandlinger, Udtryk i et Ændringsforslag.

Det er under disse Forhandlinger blevet stærkt fremhævet fra socialdemokratisk Side, at man ønsker Bibeholdelsen af det Princip, der er nedlagt i den gældende Alderdomsunderstøttelseslov, nemlig det Princip, at gamle, udslidte Medborgere, der ere ude af Stand til at klare sig selv, naar de opfylde Lovens Betingelser, erholde en Understøttelse af det offentlige, uden at dette betegnes som Fattighjælp, og uden at dette gøres afhængigt af, om de have været i Stand til at betale nogen Præmie, større eller mindre, for at opnaa dette Gode. Denne Lov fik vi jo i sin Tid, da der skulde dannes en Reformæra her i Landet, og da man indførte ny Skatteobjekter, navnlig Ølbeskatningen. Til Gengæld herfor skulde, fortalte man den Gang, Arbejderklassen have Alderdomsunderstøttelse. Den skulde selv bidrage ganske betydeligt til denne, ja, i Virkeligheden betale, hvad den fik. Naar vi se paa, hvad Udgifterne til Landets Forsørgelsesvæsen have andraget, siden vi fik denne Lov, saa vare Udgifterne til Alderdomsforsørgelse og Fattigvæsenet for hele Landet i 1891 8,448,000 Kr., men de vare i Aaret 1900 12,194,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at de ere stegne med godt 3,700,000 Kr. Men hvis man regner den Stigning fra, der vilde have været en Følge af Stigningen af Folketallet, og som